

Sygn. akt V CSK 701/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa E. S.A. w S.

przeciwko B. Spółce z o.o. w B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt V ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej
kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] w wyniku apelacji strony pozwanej zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji uwzględniający powództwo i powództwo w całości oddalił.

Sąd drugiej instancji wskazał, że w toku postępowania odwoławczego uprawomocnił się wyrok oddalający powództwo strony powodowej przeciwko dłużnikowi głównemu, za którego ten sam dług odpowiada pozwany poręczyciel w niniejszej sprawie jak współdłużnik solidarny. Powołując się na art. 365 k.p.c. oraz art. 879 § 1 i art. 881 w zw. z art. 375 k.c., Sąd Apelacyjny uznał, że jest związany wyrokiem oddalającym powództwo wobec dłużnika głównego, bowiem o zakresie zobowiązania poręczyciela rozstrzyga każdorazowy zakres zobowiązania dłużnika zaś wyrok wydany na korzyść jednego z dłużników solidarnych, zwalnia współdłużników, jeżeli uwzględnia zarzuty wspólne im wszystkim, jak to miało miejsce w prawomocnie zakończonej sprawie.

W skardze kasacyjnej strona powodowa wnosząc o przyjęcie skargi do rozpoznania powołała się na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. stwierdzając, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Natomiast w uzasadnieniu tego wniosku wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne polegające na konieczności rozstrzygnięcia, czy przewidziana w art. 365 k.p.c. moc wiążąca prawomocnego wyroku wydanego w sprawie przeciwko dłużnikowi głównemu, rozciąga się na sytuację procesową poręczyciela, przeciwko któremu wierzyciel wystąpił z oddzielnym powództwem o to samo roszczenie oraz czy z uwagi na moc wiążącą prawomocnego wyroku oddalającego powództwo przeciwko dłużnikowi głównemu, Sąd drugiej instancji w sprawie przeciwko poręczycielowi o to samo roszczenie obowiązany jest oddalić powództwo, bez względu na fakt udowodnienia przez powoda istnienia przysługującego mu roszczenia w postępowaniu sądowym toczącym się przeciwko poręczycielowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt

1 k.p.c.), powinien przedstawić to zagadnienie przez odpowiednie sformułowanie jako abstrakcyjnego pytania prawnego powstałego na tle określonego przepisu prawa oraz w pogłębionym wywodzie prawnym przedstawić kontrowersje i rozbieżne oceny prawne, jakie zagadnienie to wywołuje, a także wykazać, że mają one istotny i poważny charakter, wymagający zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, koniecznego nie tylko do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy lecz także dla rozwoju judykatury (porównaj między innymi postanowienia z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002/1/11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07, niepubl.).

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżąca nie wykazała tych okoliczności.

Nie przedstawiła bowiem pogłębionego wyvodu prawnego, który pozwalałby na stwierdzenie, że zagadnienie wskazane w skardze rzeczywiście budzi poważne i istotne wątpliwości, kontrowersje czy rozbieżne oceny prawne, wymagające zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. Pominęła przy tym, że Sąd Najwyższy wielokrotnie już dokonywał wykładni art. 365 k.p.c. także w zakresie wskazanym przez skarżącą, jak również wyjaśniał wzajemne relacje tego przepisu oraz art. 375 § 2 k.c. i art. 881 k.c., a także art. 879 k.c. (porównaj między innymi uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 26 sierpnia 1965 r. III CO 9/65, OSN 1967/3/42 oraz wyroki z dnia 31 sierpnia 1966 r. III CR 226/64, OSN 1967/4/72, z dnia 28 stycznia 2010 r. I CSK 24 9/09, OSP 2010/11/111 i z dnia 2 października 2005 r. II CK 752/04, niepubl.).

Skarżąca nie wykazała też, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., bowiem w żaden sposób nie uzasadniła tej powołanej w skardze przesłanki przedsądu.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.